

مرکز مجاز امام صادق (علیه السلام)

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية

بیان نظریات در مورد شک ها ۲

جلسه ۷۱

استاد اسلامی

مسئله ششم:

مواردی که شک و سهو اعتباری ندارند:

در چهار مورد سهو و شک اعتبار و حکمی ندارند:

الف: در موردی که شخصی کثیر السهو و الشک باشد.

نکات:

۱- مقصود از سهو، همان شک است زیرا هر کدام بر دیگری اطلاق می شود.

۲- مقصود از این که اعتنا نکند، یعنی اگر در محل آن عمل است بنا را بگذارد که آن را انجام داده

است، و اگر انجام آن موجب بطلان نماز است بنا را بگذارد که انجام نداده است.

۳- در صورتی کثیر الشک بودن حاصل می شود که حد اقل سه بار پی در پی شک کند، که در این

صورت شک چهارم حکم کثیر الشک را دارد.

ب: سهو در سهو یا شک در شک.

به شک در نماز احتیاط، سجده سهو و... اعتنا نمی شود.

ج: شک امام جماعت یا ماموم.

۱. امام به شک خود اعتنا نمی کند با حفظ ماموم (ماموم شک نکرده باشد) و بالعکس.

۲. در ماموم عدالت شرط نیست